

คำถามพร้อมธงคำตอบวิชากฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา การสอบความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ ๗๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ข้อ ๑. คำถาม นายดำและนายแดงสมัครใจเข้าวิวาทต่อสู้กัน ปรากฏว่านายแดงถึงแก่ความตาย ส่วนนายดำนั้นได้รับอันตรายสาหัส ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องนายดำในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ระหว่างพิจารณาคดี นางสาวมารดาของนายแดงผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการและยื่นคำร้องขอให้บังคับนายดำชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่นายดำกระทำละเมิดต่อนายแดงผู้ตาย

ให้วินิจฉัยว่า นางสาวมีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการและมีสิทธิขอให้บังคับนายดำชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวหรือไม่

ธงคำตอบ

นายดำและนายแดงสมัครใจเข้าวิวาทต่อสู้กัน นายแดงผู้ตายมีส่วนในการกระทำความผิดจึงไม่ใช่ผู้เสียหาย โดยนิตินัยสำหรับความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ นางสาวซึ่งเป็นมารดาของนายแดงผู้ตาย จึงไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ (๒) และไม่มีสิทธิเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการตามมาตรา ๓๐

ผู้เสียหายที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ หมายถึง ผู้ถูกโต้แย้งสิทธิในทางแพ่งโดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยเท่านั้น ดังนั้น นางสาวเป็นมารดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายแดงผู้ตายย่อมเป็นทายาทผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๔๔/๑ ได้ (คำพิพากษา

ฎีกาที่ ๕๔๐๐/๒๕๖๐ ประชุมใหญ่, ๗๑๒๑/๒๕๖๐, ๙๑๗๔/๒๕๖๐ และ ๔๑๖๔/๒๕๖๑)

ข้อ ๒. คำถาม พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายเหลืองต่อศาลว่า นายเหลืองร่วมกับพวกจัดหางานให้แก่คนหางานโดยเรียกและรับเงินค่าบริการจากคนหางานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามกฎหมาย และนายเหลืองกับพวกโดยทุจริตร่วมกันหลอกลวงนายขาว นายเขียว และนายส้ม ผู้เสียหายทั้งสาม ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จว่านายเหลืองกับพวกสามารถจัดหางานและส่งผู้เสียหายทั้งสามไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลได้ ซึ่งเป็นความเท็จ นายขาว นายเขียว และนายส้มหลงเชื่อสมัครไปทำงานที่ประเทศดังกล่าวและมอบเงินแก่นายเหลืองกับพวกคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ (ความผิดต่อส่วนตัว), ๙๑, ๙๓ พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๙๑ ตี (ความผิดอาญาแผ่นดิน) กับให้นายเหลืองคืนเงินแก่ผู้เสียหายทั้งสามคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท นายเหลืองให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า นายเหลืองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ประกอบมาตรา ๙๓ พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๙๑ ตี เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๓ ปี นายเหลืองอุทธรณ์ ระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ นายเหลืองนำเงินไปชดใช้คืนแก่ผู้เสียหายทั้งสามจนครบ ผู้เสียหายทั้งสามไม่ติดใจเอาความนายเหลือง จึงถอนคำร้องทุกข์และไม่ประสงค์จะดำเนินคดีแก่นายเหลืองอีกต่อไป

ให้วินิจฉัยว่า

- (ก) พนักงานอัยการโจทก์มีอำนาจดำเนินคดีแก่นายเหลืองต่อไปหรือไม่
- (ข) ศาลอุทธรณ์ต้องพิพากษายกฟ้องโจทก์ในข้อหาฉ้อโกงหรือไม่ หรือจะต้องดำเนินการอย่างไร

ธงคำตอบ

(ก) แม้ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ จะเป็นความผิดต่อส่วนตัว เมื่อนายขาว นายเขียว และนายส้มผู้เสียหายทั้งสาม ได้ถอนคำร้องทุกข์หรือยอมความโดยถูกต้องตามกฎหมาย อันทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒) แต่การกระทำของนายเหลืองเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๙๑ ตีร์ ด้วย อันเป็นการกระทำการกรรมเดียว แต่เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษนายเหลืองในความผิดฐานนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด จำคุก ๓ ปี และความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดอาญาแผ่นดิน แม้ผู้เสียหายทั้งสามจะถอนคำร้องทุกข์หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย ก็ไม่ทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องในความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๙๑ ตีร์ ระงับไป คงระงับไปเฉพาะความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ดังนั้น พนักงานอัยการโจทก์จึงมีอำนาจดำเนินคดีแก่นายเหลืองต่อไป

(ข) ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ เป็นความผิดต่อส่วนตัว เมื่อผู้เสียหายทั้งสามถอนคำร้องทุกข์หรือยอมความโดยชอบแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์จึงระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒) ดังนั้น ศาลอุทธรณ์ย่อมไม่อาจพิพากษายกฟ้องสำหรับความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ประกอบมาตรา ๘๓ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๑๒๗/๒๕๔๔) แต่ต้องมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีสำหรับความผิดฐานดังกล่าว

ข้อ ๓. คำถาม นายดินกับนางน้ำกำลังขายอาหารอยู่ที่ถนนเอกชัย แขวงบางบอน เขตบางบอน ซึ่งอยู่ในเขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลบางบอน นายไฟใช้อาวุธมีดสปาดำฟันทำร้ายนายดินหลายครั้งถูกที่บริเวณใบหน้าและร่างกายได้รับบาดเจ็บแล้วขับรถจักรยานยนต์หลบหนี ในเวลาเดียวกันร้อย

ตำรวจโทลมเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางบอนขับรถจักรยานยนต์ออกตรวจพื้นที่เห็นเหตุการณ์จึงรีบขับรถตามนายไฟไปถึงบริเวณสี่แยกท่าพระซึ่งอยู่ในเขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลท่าพระ รถจักรยานยนต์ที่นายไฟขับเสียหลักล้มลง ร้อยตำรวจโทลมจึงเข้าจับกุมตัวนายไฟส่งให้แก่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางบอน พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่นายไฟว่าทำร้ายร่างกายนายดินเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสและสอบคำให้การนายดินกับนางน้ำและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความผิดแล้วทำความเห็นควรสั่งฟ้องนายไฟในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส พนักงานอัยการตรวจสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่าการกระทำของนายไฟเป็นความผิดข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น และมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาดังกล่าวเพิ่มเติมแก่นายไฟ พนักงานสอบสวนจึงแจ้งข้อหาแก่นายไฟเพิ่มเติมว่าพยายามฆ่าผู้อื่น นายไฟให้การปฏิเสธ และทำบันทึกการสอบสวนเพิ่มเติมไว้โดยพนักงานสอบสวนไม่ได้เรียกนายดินกับนางน้ำมาสอบคำให้การเพิ่มเติมในข้อหาดังกล่าว ต่อมาพนักงานอัยการฟ้องนายไฟในข้อหาพยายามฆ่า

นายไฟให้การปฏิเสธและต่อสู้ว่า พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องเนื่องจาก

(ก) พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางบอนไม่มีอำนาจสอบสวนและไม่ใช้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

(ข) การสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะยังไม่ได้มีการสอบสวนในความผิดข้อหาพยายามฆ่า

ให้วินิจฉัยว่า ข้อต่อสู้ของนายไฟตาม (ก) และ (ข) ฟังขึ้นหรือไม่

ธงคำตอบ

(ก) เหตุคดีนี้เกิดขึ้นในแขวงบางบอน เขตบางบอน อันเป็นท้องที่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางบอนเพียงท้องที่เดียว สถานที่ที่นายไฟถูกจับกุมภายหลังการกระทำความผิด ซึ่งอยู่ในเขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลท่าพระไม่ใช่ท้องที่ที่เกิดการกระทำความผิดด้วย แม้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าพระจะมีอำนาจสอบสวนแต่มิใช่เป็นพนักงาน

สอบสวนผู้รับผิดชอบ เมื่อที่เกิดเหตุอยู่ในเขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลบางบอน พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางบอนจึงมีอำนาจสอบสวนและมีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคสาม พนักงานอัยการจึงมีอำนาจฟ้องข้อต่อสู้ของนายไฟฟ้าไม่ขึ้น (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๙๒๓๙/๒๕๔๗)

(ข) การสอบสวนคดีนี้ พนักงานสอบสวนได้สอบคำให้การพยานปากนายดินกับนางน้ำและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความผิดครั้งนี้แล้ว เพียงแต่พนักงานสอบสวนเห็นว่ากรกระทำของนายไฟเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส จึงระบุกล่าวหานายไฟในข้อหาดังกล่าว เมื่อพนักงานอัยการซึ่งได้ตรวจสำนวนการสอบสวนเห็นว่า การกระทำของนายไฟเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น พนักงานอัยการจึงมีอำนาจสั่งตามความเห็นสมควรให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (ก) และเมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นายไฟเพิ่มเติมว่า พยายามฆ่าผู้อื่น และนายไฟให้การปฏิเสธตามบันทึกการสอบสวนเพิ่มเติม ดังนี้ แม้จะไม่ได้มีการเรียกนายดินและนางน้ำมาสอบคำให้การเพิ่มเติมในข้อหาดังกล่าว ก็ถือได้ว่าคดีนี้ได้มีการสอบสวนในความผิดข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่นโดยชอบแล้วตามมาตรา ๑๒๐ พนักงานอัยการจึงมีอำนาจฟ้อง ข้อต่อสู้ของนายไฟฟ้าข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๔๕๐/๒๕๕๐)

ข้อ ๔. คำถาม นายหนึ่งเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษนายสองในความผิดฐานฟ้องเท็จ ศาลนัดไต่สวนมูลฟ้อง ก่อนถึงวันนัดไต่สวนมูลฟ้อง นายหนึ่งยื่นคำร้องขอแก้ฟ้องโดยลงลายมือชื่อนายหนึ่งมาในฐานะโจทก์ในส่วนของคำขอท้ายฟ้องฉบับใหม่ เนื่องจากนายหนึ่งหลงลืมไม่ได้ลงลายมือชื่อในฐานะโจทก์ในส่วนของคำขอท้ายฟ้องที่ยื่นต่อศาลครั้งแรก ศาลอนุญาต ครั้นถึงวันนัดไต่สวนมูลฟ้อง นายหนึ่งซึ่งทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องและไม่ได้ขอเลื่อนคดี ส่วนนายสองและทนายความมาศาล ศาลพิพากษายกฟ้อง

ต่อมาอีก ๓ วัน นายหนึ่งยื่นคำร้องขอให้ยกคดีขึ้นไต่สวนมูลฟ้องใหม่อ้างเหตุว่าจำวันนัดผิดพลาด

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งศาลที่อนุญาตให้นายหนึ่งแก้ฟ้องและคำพิพากษายกฟ้องชอบหรือไม่ และศาลยกคดีของนายหนึ่งขึ้นไต่สวนมูลฟ้องใหม่ได้หรือไม่

ธงคำตอบ

คำฟ้องไม่มีลายมือชื่อนายหนึ่งซึ่งเป็นโจทก์ เป็นฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๗) การที่นายหนึ่งยื่นคำร้องขอแก้ฟ้องโดยลงลายมือชื่อนายหนึ่งมาในฐานะโจทก์ในส่วนของคำขอท้ายฟ้องฉบับใหม่ก่อนวันนัดไต่สวนมูลฟ้องโดยอ้างเหตุหลงลืม ถือว่ากรณีมีเหตุอันควรและเป็นกรณียื่นเข้ามาในระหว่างการไต่สวนมูลฟ้องซึ่งนายสองยังไม่อยู่ในฐานะจำเลย จึงไม่ทำให้นายสองเสียเปรียบ เมื่อศาลเห็นสมควรยอมอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องได้ คำสั่งศาลที่อนุญาตให้นายหนึ่งแก้ฟ้องชอบด้วยมาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง, ๑๖๔ และ ๑๖๕ วรรคท้าย แล้ว (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๒๔๓/๒๕๕๗ และ ๖๐๑๗/๒๕๕๙)

นายหนึ่งทราบวันนัดไต่สวนมูลฟ้องโดยชอบแล้ว แต่ไม่มาศาลตามกำหนดนัด โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องและไม่ได้ขอเลื่อนคดี ศาลจึงพิพากษายกฟ้องคดีของนายหนึ่งได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง คำพิพากษายกฟ้องชอบแล้ว

นายหนึ่งยื่นคำร้องขอให้ยกคดีขึ้นไต่สวนมูลฟ้องใหม่ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ศาลยกฟ้อง แต่อ้างเหตุจำวันนัดผิดพลาด เป็นเรื่องความบกพร่องหรือประมาทเลินเล่ออันเป็นความผิดพลาดของนายหนึ่งเองที่จำวันนัดผิดพลาด ถือไม่ได้ว่ามีเหตุสมควรเพียงพอที่จะอนุญาตให้ยกคดีขึ้นไต่สวนมูลฟ้องใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๖ วรรคสอง ศาลยกคดีของนายหนึ่งขึ้นไต่สวนมูลฟ้องใหม่ไม่ได้ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๗๒๔/๒๕๔๘)

ข้อ ๕. คำถาม พนักงานอัยการโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘, ๘๐ จำเลย

ให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับ พนักงานอัยการ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตแล้วพิจารณาพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ลงโทษจำคุก ๑ ปี พนักงานอัยการ โจทก์อุทธรณ์ว่าพยานหลักฐานโจทก์ฟังได้ว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้อง ขอให้ ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย โดยโจทก์ร่วมไม่ได้อุทธรณ์ จำเลย อุทธรณ์ว่าไม่ได้กระทำผิด ขอให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้วพิพากษาแก้ เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้ได้รับ อันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ ลงโทษจำคุก ๔ ปี โจทก์ร่วมฎีกาว่า พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังได้ว่าจำเลยกระทำ ผิดตามฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย โดยผู้พิพากษาซึ่ง ลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ส่วนจำเลยฎีกาว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลยเป็นการไม่ชอบด้วย กฎหมาย

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) ศาลจะสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมได้หรือไม่

(ข) ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นหรือไม่

ธงคำตอบ

(ก) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ย่อมมีผลเท่ากับศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องในความผิดฐานพยายามฆ่า ผู้เสียหายตามมาตรา ๒๙๘,๘๐ ซึ่งหมายถึงยกฟ้องโจทก์ร่วมด้วย เมื่อ พนักงานอัยการโจทก์อุทธรณ์ฝ่ายเดียว แต่โจทก์ร่วมไม่ได้อุทธรณ์คัดค้านคำ พิพากษาศาลชั้นต้น คดีของโจทก์ร่วมย่อมยุติลง โจทก์ร่วมจึงไม่มีสิทธิฎีกาขอ ให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายเพราะต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๕๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ แม้

ผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมฎีกา ก็ไม่ชอบด้วยมาตรา ๒๒๑ เพราะผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาได้เฉพาะในคดีซึ่งต้องห้ามฎีกาตามมาตรา ๒๑๘, ๒๑๙ และ ๒๒๐ เท่านั้น ศาลต้องสั่งไม่รับฎีกาของโจทก์ร่วม (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๗๑๐๐/๒๕๕๐ และ ๘๓๓/๒๕๖๑)

(ข) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ พนักงานอัยการโจทก์อุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายตามฟ้อง ถือว่าโจทก์อุทธรณ์ในทำนองขอให้เพิ่มเติมโทษจำเลย เมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๙๗ ย่อมมีอำนาจพิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลยให้หนักขึ้นเป็นจำคุก ๕ ปี ได้ ไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๒ ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๗๘๘๑/๒๕๖๐)

ข้อ ๖. คำถาม ปายวันหนึ่ง ร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงได้ร่วมกันจับกุมนายเอและนายบีในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน นายเอและนายบีให้การว่า ได้รับเมทแอมเฟตามีนมาจากนายซีซึ่งเช่าห้องพักอยู่ที่โรงแรมสุขใจ ห้องพักเลขที่ ๑๒ หลังจากประสานกับผู้ดูแลโรงแรมจนเป็นที่แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้รับจากนายเอและนายบีถูกต้องแล้วว่านายซีมาพักอยู่จริงโดยอยู่กับนางฟ้า จึงพากันไปที่โรงแรมดังกล่าว ขณะไปถึงเป็นเวลากลางคืน ร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงเข้าตรวจค้นห้องพักของนายซีพบเมทแอมเฟตามีน ๓ เม็ด ที่ตัวนายซี และพบเมทแอมเฟตามีน ๑๐๐ เม็ด ในลิ้นชักโต๊ะเครื่องแป้งซึ่งนางฟ้ายอมรับว่าเป็นของตน ร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงจึงจับกุมนายซีและนางฟ้าโดยไม่มีหมายค้นและหมายจับเพื่อดำเนินคดีแก่บุคคลทั้งสองต่อไป

ให้วินิจฉัยว่า การค้นและการจับของร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ

ร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงไปตรวจค้นห้องพักเลขที่ ๑๒ ของนายซีที่โรงแรมสุขใจ เพราะมีพยานหลักฐานตามสมควรให้เชื่อได้ว่าจะพบ เมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด และที่เกิดเหตุเป็นโรงแรมซึ่ง เป็นที่พักชั่วคราว หากเน้นเข้าไปกว่าจะได้หมายค้น นายซีและนางฟ้าอาจนำ เมทแอมเฟตามีนออกไปจากโรงแรมเมื่อใดก็ได้ เป็นกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง ร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจย่อมมีอำนาจ เข้าไปค้นในห้องพักซึ่งเป็นที่รโหฐานในเวลากลางคืนได้โดยไม่จำเป็นต้องมี หมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๒ (๔) และ มาตรา ๘๖ (๒) เมื่อร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงตรวจค้นห้องพักของ นายซี พบเมทแอมเฟตามีน ๓ เม็ด ที่ตัวนายซี และพบเมทแอมเฟตามีน ๑๐๐ เม็ด ซึ่งนางฟ้ายอมรับว่าเป็นของตน อันเป็นการพบการกระทำความผิด ซึ่งหน้า ร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงซึ่งเป็นเจ้าพนักงานจึงมีอำนาจจับ นายซีและนางฟ้าได้ตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ต้องมีหมายจับตามมาตรา ๗๘ (๑) ประกอบมาตรา ๘๐ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๓๑๖/๒๕๖๐) ดังนั้น การค้นและ จับของร้อยตำรวจโทมันและร้อยตำรวจตรีคงจึงชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๗. คำถาม โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทำสัญญากู้ยืมเงินโจทก์และได้รับ เงินไปครบถ้วนแล้วโดยจำนองที่ดินเป็นประกัน ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินต้น พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ หากไม่ชำระ ให้ยึดทรัพย์จำนองออกขายทอดตลาดนำ เงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยไม่ได้กู้ยืมเงินและไม่เคยรับเงิน ไปจากโจทก์ แต่จำเลยทำสัญญาจำนองที่ดินไว้ต่อโจทก์เพื่อประกันการชำระหนี้ ตามสัญญานายหน้าจัดส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศและจำเลยได้ชำระหนี้ ครบถ้วนแล้ว ขอให้ยกฟ้องในชั้นพิจารณา จำเลยนำสืบพยานบุคคลว่าจำเลยไม่เคยทำสัญญากู้ยืมเงินกับโจทก์และไม่เคยได้รับเงินจากโจทก์ จำเลยทำสัญญา จำนองเพื่อเป็นประกันหนี้ตามสัญญานายหน้าจัดส่งคนงานไปทำงานในต่าง ประเทศ และได้ชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวแก่โจทก์ครบถ้วนแล้ว ศาลชั้นต้น พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยแล้ว พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์ว่า ในหนังสือสัญญาจ้างของที่ดินระบุว่า “ผู้จ้างตกลงจ้างที่ที่ดินเพื่อประกันหนี้กู้ยืมเงิน โดยให้ถือสัญญาจ้างเป็นหลักฐานการกู้ยืมเงินด้วย และผู้จ้างได้รับเงินเรียบร้อยแล้ว” การที่จำเลยนำสืบพยานบุคคลว่าสัญญาจ้างทำขึ้นเพื่อประกันการชำระหนี้ตามสัญญานายหน้าจัดส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศ เป็นการสืบพยานบุคคลเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในหนังสือสัญญาจ้างที่ที่ดิน และการสืบว่าชำระหนี้แล้วต้องมีเอกสารมาแสดงไม่อาจนำพยานบุคคลมาสืบแทนได้

ให้วินิจฉัยว่า อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด
ธงคำตอบ

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกู้ยืมเงินจากโจทก์และได้รับเงินกู้ยืมไปครบถ้วนแล้ว จำเลยให้การว่าจำเลยไม่เคยกู้ยืมเงินโจทก์และไม่เคยได้รับเงินไปจากโจทก์ จำเลยทำสัญญาจ้างที่ที่ดินเพื่อประกันการชำระหนี้ตามสัญญานายหน้าจัดส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศ เท่ากับจำเลยให้การว่าสัญญากู้ยืมเงินตามคำฟ้องไม่บริบูรณ์เพราะไม่มีการส่งมอบทรัพย์สินที่ยืม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๐ วรรคสอง จำเลยจึงไม่ต้องห้ามมิให้นำสืบพยานบุคคลว่าสัญญากู้ยืมเงินตามคำฟ้องไม่สมบูรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๔ วรรคสอง

สำหรับกรณีที่จำเลยให้การและนำสืบพยานบุคคลว่า สัญญาจ้างดังกล่าวเป็นประกันการชำระหนี้ ตามสัญญานายหน้าจัดส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศและจำเลยได้ชำระหนี้หมดแล้วนั้น ก็เป็นการนำสืบถึงที่มาแห่งมูลหนี้จ้าง หาใช่การนำสืบพยานบุคคลเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสารอันจะต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ไม่และการนำสืบพยานบุคคลว่าจำเลยได้ชำระหนี้ตามสัญญานายหน้าจัดส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศ ก็มีใช้การนำสืบถึงการใช้จ่ายเงินกู้ยืมที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ กรณีไม่อยู่ในบังคับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคสอง การสืบพยานบุคคลดังกล่าวจึงไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง (ก) (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๘๒๕/๒๕๕๓)

อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

ข้อ ๘. คำถาม นางเอฟนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่าถูกนายหนึ่งข่มขืนกระทำชำเรา ขอให้จับกุมตัวนายหนึ่งมาดำเนินคดี แต่ยังคงจับนายหนึ่งไม่ได้ ขณะนั้นนางเอฟจะต้องเดินทางกลับประเทศตน หากพนักงานสอบสวนประสงค์จะให้มีการสืบนางเอฟเป็นพยานต่อศาลไว้ก่อนฟ้อง จะสามารถดำเนินการได้หรือไม่โดยวิธีใด

หากมีการสืบพยานนางเอฟต่อศาลไว้ก่อนฟ้อง ต่อมาเมื่อนายหนึ่งถูกจับและถูกฟ้องแล้ว นายหนึ่งให้การว่า นางเอฟยินยอมให้ตนกระทำชำเรา พนักงานอัยการโจทก์นำสืบแพทย์เป็นพยาน แพทย์เบิกความยืนยันว่าเป็นผู้ตรวจร่างกายนางเอฟและทำรายงานการตรวจร่างกายส่งให้พนักงานสอบสวนตรงตามรายงานที่พนักงานอัยการให้ดูและส่งเป็นพยานเอกสารต่อศาล แต่ไม่สามารถนำตัวนางเอฟมาเบิกความที่ศาลได้ ดังนี้ ศาลจะรับฟังบันทึกคำเบิกความของนางเอฟที่เบิกความไว้ก่อนฟ้องเป็นพยานหลักฐานประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้หรือไม่ เพียงใด

ธงคำตอบ

เมื่อนางเอฟนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่งถูกนายหนึ่งข่มขืนกระทำชำเราเป็นพยานบุคคลที่จะต้องเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรกลับประเทศตนกรณีมีเหตุจำเป็นที่จะขอสืบนางเอฟเป็นพยานไว้ก่อนฟ้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๗ ทวิ วรรคหนึ่ง แต่พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจร้องขอต่อศาลโดยตรง ต้องยื่นคำร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้สืบพยานนั้น ซึ่งศาลอนุญาตให้ได้โดยไม่จำเป็นต้องสืบพยานต่อหน้าผู้ถูกกล่าวหา เพราะยังจับตัวผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ จึงยังไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล ซึ่งมาตรา ๒๓๗ ทวิ วรรคหนึ่ง ตอนท้าย ให้นำตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลเฉพาะกรณีที่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในอำนาจควบคุมของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลเท่านั้น (คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๘๐/๒๕๔๗)

ศาลรับฟังบันทึกคำเบิกความของนางเอฟเป็นพยานหลักฐานในชั้นพิจารณาของศาลประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๗ ทวิ วรรคห้า ซึ่งบัญญัติว่า ถ้าต่อมาผู้ต้องหา นั้นถูกฟ้องเป็นจำเลยในการกระทำผิดอาญานั้น ก็ได้รับฟังคำพยานดังกล่าวในการพิจารณาคดีนั้นได้ แต่ศาลต้องวินิจฉัยน้ำหนักพยานหลักฐานด้วยความระมัดระวัง เพราะมิได้นำสืบนางเอฟต่อหน้าจำเลย จำเลยยังไม่มีโอกาสถามค้าน และยังไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเป็นยุติเพื่อลงโทษจำเลยวันแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น หรือพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุนตามมาตรา ๒๒๗/๑

ข้อ ๙. คำถาม นายขุนเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายพันต่อศาลในข้อหาขบไล่เรียกค่าเสียหาย โดยคิดค่าเสียหายนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป ในอัตราเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) จนกว่านายพันจะชดเชยทรัพย์สินและบริวารออกไปจากทรัพย์สินที่เช่า คือ บ้านเลขที่ ๑๒๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในการยื่นคำฟ้องคดีดังกล่าว นายขุนได้แต่งตั้งให้นายหมื่นเป็นทนายความเพื่อยื่นฟ้องคดีและดำเนินคดีต่อศาล โดยขอให้เจ้าพนักงานส่งหมายดำเนินการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องโจทก์ให้แก่ นายพันจำเลย ตามทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ขอให้ศาลมีคำสั่งปิดหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องในกรณีที่นายพันจำเลยไม่ยอมรับหมายหรือไม่มีผู้ได้รับหมายแทน ในวันยื่นคำฟ้องต่อศาล วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งศาลนัดสืบพยานโจทก์ ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

ต่อมาศาลได้มีคำสั่งให้ปิดหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องโจทก์ที่บ้านเลขที่ ๑๒๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร และเจ้าพนักงานส่งหมายได้ปิดหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง ณ ภูมิลำเนาตามคำฟ้อง ในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ ต่อมาปรากฏว่า นายพันจำเลยไม่ยื่นคำให้การต่อสู้คดีภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย

ให้ร่างคำแถลงขอปิดหมาย และคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัด (ให้ร่างแต่ใจความในคำแถลงและคำร้องเท่านั้น)

ธงคำตอบ

ร่างคำแถลงขอปิดหมาย

คดีนี้ โจทก์ได้ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลในวันนี้

โจทก์ขอกราบเรียนต่อศาลที่เคารพว่า เนื่องจากจำเลยมีภูมิลำเนาที่แน่นอนตามฟ้อง คือ บ้านเลขที่ ๑๒๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร รายละเอียดปรากฏตามแบบรับรองรายการทะเบียนบ้านท้ายคำแถลงที่แนบมา

ดังนั้น ในการนำส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยนั้น หากไม่พบตัวจำเลย หรือไม่มีผู้ใดยอมรับหมายไว้แทนโดยชอบ หรือไม่ว่าในกรณีใด ๆ ขอศาลได้โปรดมีคำสั่งให้ปิดหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องไว้ ณ ภูมิลำเนาของจำเลยด้วย ขอศาลได้โปรดอนุญาต

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ร่างคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัด

คดีนี้ ศาลนัดสืบพยานโจทก์วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

โจทก์ขอกราบเรียนต่อศาลที่เคารพว่า โจทก์ได้นำเจ้าพนักงานไปส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลย โดยวิธีปิดหมายเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ ปรากฏตามรายงานการส่งหมายที่ปรากฏในสำนวนคดีนี้ ซึ่งครบกำหนดระยะเวลายื่นคำให้การของจำเลยตามกฎหมายแล้ว จำเลยไม่ยื่นคำให้การต่อผู้คดี ซึ่งถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

โจทก์จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดีโดยให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัดต่อไป ขอศาลได้โปรดอนุญาต

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ข้อ ๑๐. คำถาม บริษัทเอก จำกัด ผู้โอน โดยนายสมชาย คำดี กรรมการ สำนักงานอยู่เลขที่ ๑ ถนนรามอินทรา แขวงรามอินทรา เขต บางกะปิ กรุงเทพมหานคร และบริษัทโท จำกัด ผู้รับโอน โดยนายสมศักดิ์ งามขำ กรรมการ สำนักงานอยู่เลขที่ ๑๐๐ ถนนเอกชัย แขวงบางบอน เขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร กรรมการทั้งสองบริษัทมาพบท่านในวันนี้ ที่บ้านเลขที่ ๑๐๐๐ ถนนพระราม ๒ แขวงสามต้น เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร และว่าจ้างท่านในฐานะทนายความให้ทำสัญญาโอนสิทธิการเช่าอาคารเลขที่ ๘ ถนนพระราม ๒ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งบริษัทเอก จำกัด ครอบครองอยู่ โดยบริษัทเอก จำกัด ได้เช่าอาคารดังกล่าวจากนายดำ สวัสดิ์ ปราบกฏตามหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ จดทะเบียนไว้เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แก่บริษัทโท จำกัด โดยให้ทำ สัญญานี้ขึ้นสองฉบับ มีข้อความตรงกันทุกประการ และให้คู่สัญญาอ่านเพื่อ เข้าใจสัญญาโดยตลอด เมื่อคู่สัญญาเห็นว่าถูกต้องตรงตามเจตนา และเพื่อเป็น หลักฐาน จึงให้คู่สัญญาลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน โดยตกลงจ่าย ค่าตอบแทนเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระในวันทำสัญญา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นเงินมัดจำและถือเป็นส่วนหนึ่งของการชำระค่าตอบแทนตามสัญญา ซึ่งบริษัทเอก จำกัด ได้รับไว้เรียบร้อยแล้วในวันทำสัญญา บริษัทเอก จำกัด จะเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียม ค่าอากร และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจดทะเบียน ส่วนที่เหลือ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระในวันทำสัญญาโดยตรงกับผู้ให้เช่า ณ สำนักงานที่ดินที่เกี่ยวข้อง โดยจดทะเบียนการเช่าภายใน ๓๐ วัน นับจากวัน ทำสัญญาดังกล่าว และบริษัทเอก จำกัด จะขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากอาคารให้เสร็จสิ้นและส่งมอบในสภาพเรียบร้อยก่อนหรือในวันเดียวกันกับที่ จดทะเบียนการเช่าให้บริษัทโท จำกัด หากบริษัทเอก จำกัด ผิดสัญญานี้หรือไม่จัดการให้บริษัทโท จำกัด ได้ทำสัญญากับผู้ให้เช่า หรือผู้ให้เช่าไม่ยินยอมทำ สัญญากับบริษัทโท จำกัด บริษัทเอก จำกัด ยินยอมคืนเงินที่ได้รับไว้พร้อม ค่าเสียหายอีกเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วย ในทำนองเดียวกัน

หากบริษัทโท จำกัด ผิดสัญญานี้ หรือไม่ไปจดทะเบียน หรือไม่เข้าทำสัญญากับผู้ให้เช่าภายในกำหนดเวลาตามสัญญาดังกล่าว บริษัทโท จำกัด ยินยอมให้บริษัทเอก จำกัด ริบเงินที่ได้รับชำระไว้แล้วทั้งหมด และให้ถือว่าสัญญานี้เป็นอันเลิกกัน

ให้ยกร่างสัญญาโอนสิทธิการเช่า

ตรงคำตอบ

สัญญาโอนสิทธิการเช่า

ทำที่บ้านเลขที่ ๑๐๐๐ ถนนพระราม ๒

แขวงสามก่า เขตบางขุนเทียน

กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒

สัญญานี้ทำขึ้นระหว่าง บริษัทเอก จำกัด โดยนายสมชาย คำดี กรรมการ สำนักงาน อยู่เลขที่ ๑ ถนนรามอินทรา แขวงรามอินทรา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้โอน” ฝ่ายหนึ่ง กับบริษัทโท จำกัด โดยนายสมศักดิ์ งามขำ กรรมการ สำนักงานอยู่เลขที่ ๑๐๐ ถนนเอกชัย แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้รับโอน” อีกฝ่ายหนึ่ง

คู่สัญญาดังกล่าวทั้งสองฝ่ายนี้ตั้งมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้โอนเป็นผู้มีสิทธิการเช่าอาคารเลขที่ ๘ ถนนพระราม ๒ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้เช่าอาคารจากนายดำ สวัสดิ์ ปรากฏหลักฐานตามหนังสือสัญญาเช่าที่ได้จดทะเบียนไว้เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐

ข้อ ๒ ผู้รับโอนตกลงรับโอนสิทธิการเช่าดังกล่าวในข้อ ๑ โดยผู้รับโอนตกลงจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้โอนเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีกำหนดเวลาการชำระเงิน ดังนี้

(๑) ในวันทำสัญญานี้ ผู้รับโอนชำระเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผู้โอน เพื่อเป็นเงินมัดจำและถือเป็นส่วนหนึ่งของการชำระค่าตอบแทนตามสัญญานี้ ซึ่งผู้โอนได้รับไว้เรียบร้อยแล้ว

(๒) เงินส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้รับโอนจะชำระให้แก่ผู้โอนในวันที่ผู้รับโอนได้เข้าทำสัญญาเช่าโดยตรงกับผู้ให้เช่า ณ สำนักงานที่ดินที่เกี่ยวข้อง

/ ข้อ ๓ ผู้โอน ...

-๒-

ข้อ ๓ ผู้โอนตกลงจะดำเนินการและนำผู้รับโอนไปจดทะเบียนการเช่าโดยตรงกับผู้ให้เช่าภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับจากวันทำสัญญานี้ โดยผู้โอนจะเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียม ค่าอากร และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจดทะเบียนเพื่อให้ผู้รับโอนได้เช่ากับผู้ให้เช่า

ข้อ ๔ ผู้โอนตกลงว่า ผู้โอนจะขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากอาคารให้เสร็จสิ้น และส่งมอบในสภาพเรียบร้อยก่อนหรือในวันเดียวกันกับที่ผู้ให้เช่าได้จดทะเบียนการเช่าให้ผู้รับโอน

ข้อ ๕ หากผู้โอนผิดสัญญานี้หรือไม่จัดการให้ผู้รับโอนได้ทำสัญญากับผู้ให้เช่าได้ หรือผู้ให้เช่าไม่ยินยอมทำสัญญากับผู้รับโอน ผู้โอนยินยอมคืนเงินที่ได้รับไว้แล้วจากผู้รับโอน พร้อมทั้งยินยอมให้รับอีกเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วย

หากผู้รับโอนผิดสัญญานี้ หรือไม่ไปจดทะเบียน หรือไม่เข้าทำสัญญากับผู้ให้เช่าภายในกำหนดเวลาตามสัญญานี้ ผู้รับโอนยินยอมให้ผู้โอนริบเงินที่ได้รับชำระไว้แล้วทั้งหมด และให้ถือว่าสัญญาเป็นอันเลิกกัน

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันทุกประการ คู่สัญญาต่างได้อ่านและเข้าใจข้อความโดยตลอดดีแล้ว เห็นว่าถูกต้องตรงตามเจตนา เพื่อเป็นหลักฐาน จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้โอน

ลงชื่อ.....ผู้รับโอน

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน